

ת"פ 21111/12/14 - מדינת ישראל, באמצעות לשכת התביעות - שלוחת רמלה נגד רוני רייגאן

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 21111-12-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' רייגאן

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
מדינת ישראל
באמצעות לשכת התביעות - שלוחת רמלה
ע"י עוה"ד איריס מוריץ
המאשימה
נגד
רוני רייגאן
ע"י ב"כ עוה"ד רחמים דיין
הנאשם

ג ז ר ד ין

א. כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוען של העבירות הבאות: תקיפת סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) ותקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 12.2.14 בשעות הבוקר, הגיעו לביתו של הנאשם שבתחומי העיר מודיעין שני טכנאי ציוד תקשורת (להלן: **המתלון 1 ו-2**, או **המתלוננים**). המתלוננים הגיעו לביתו של הנאשם על מנת לפרק ציוד תקשורת שהתקינו, וזאת על פי בקשת הנאשם. בעקבות ויכוח שהתגלע בין הנאשם לבין המתלוננים, דרש הנאשם מהשניים שיעזבו את מביתו. באותן נסיבות, תקף הנאשם את המתלון 1 בכך שאחז בבגדיו ובגופו והרימו באוויר ובהמשך דחף אותו בחוזקה. כתוצאה מהתקיפה האמורה, נגרמה למתלון 1 חבלה של ממש שהתבטאה בנפוחות בכף ידו הימנית והוא נזקק לטיפול רפואי. בהמשך, תקף הנאשם גם את המתלון 2 בכך שאחז בבגדיו ובגופו באזור החזה והכה בחזהו, דחפו וטלטל את גופו.

ב. תסקיר שירות המבחן

3. התקבל תסקיר מטעם שירות המבחן בעניינו של הנאשם ואשר להלן עיקריו:

- א. הנאשם נשוי ואב לשלושה ילדים והינו בעליה של חברה לבנייה ופיקוח הנדסי (להלן: **החברה**).
- ב. הנאשם עוסק בתחום הנדסאות הבניין ומנהל את עסקיו בארבע עשרה השנים האחרונות במסגרת החברה.
- ג. בשנת 2014 ניתן גזר דין כנגד הנאשם בבית משפט השלום ברמלה לפיו ביצע עבירה של תקיפת סתם (ת"פ 3765-05-12). הליך זה, הסתיים ללא הרשעה והנאשם נדון ל-100 שעות שירות לתועלת הציבור. באותה העת, שירות המבחן התרשם שהנאשם מתפקד באופן נורמטיבי במישור התעסוקתי ומגלה יציבות משפחתית, אך מגלה קושי בשליטה על כעסים ובוויסות דחפים. לאור זאת, שירות המבחן המליץ על השתלבותו של הנאשם במסגרת טיפול וייעוץ פסיכולוגי במכון "עידן", בו מטופל גם כיום.
- ד. הנאשם הביע חרטה וצער על מעשיו. לטענתו, העבירות נשוא כתב האישום בוצעו על רקע תחושתו כי שני המתלוננים שהגיעו לביתו גרמו נזק לרכושו במהלך ביצוע עבודתם.
- ה. שירות המבחן הציע לנאשם להשתלב במסגרת של טיפול ייעודי נוסף בתחום השליטה בכעסים, שכן בהעדר טיפול כזה, קיים להערכת שירות המבחן סיכון להישנות התנהגות פוגענית ואלימה. הנאשם ציין כי הוא מקבל מענה מספק לצרכיו במסגרת הטיפול שבו הוא משתתף כיום במכון "עידן".
- ו. שירות המבחן התרשם שקיימת רמת סיכון בינונית להישנות ביצוע של עבירות אלימות בעתיד, כאשר מידת החומרה הצפויה מתוצאות האלימות היא נמוכה.
- ז. בסופו של יום, שירות המבחן המליץ לשקול בחיוב את ביטול ההרשעה וזאת בשל החשש שזו עלולה להגביל את הנאשם באפשרויות תעסוקתיות בעבודתו מול חברות ציבוריות. על כן, שירות המבחן המליץ להסתפק בהטלת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 150 שעות.

ג. טענות הצדדים לעונש

4. הצדדים הסכימו ביניהם שיוטל על הנאשם לשלם פיצוי למתלונן 1 בסך של 4,000 ₪ ופיצוי למתלונן 2 בסך 2,000 ₪ וכן יחתום על התחייבות כספית. המאשימה תטען למאסר על תנאי ובעוד שההגנה תטען לביטול ההרשעה. בנוסף, היה וההרשעה תמשיך לעמוד בעינה אזי יוטל על הנאשם קנס בסך של

3,000 ₪.

5. באת כוח המאשימה טענה שאין מקום לבטל את ההרשעה וזאת הן בשל חומרת האירוע נשוא כתב האישום והן בשל העובדה שמדובר בתיק האלימות השני שנפתח כנגד הנאשם. יתר על כן, באת כוח המאשימה טענה שהנאשם לא הוכיח שיגרם לו נזק קונקרטי מעצם ההרשעה.

6. בא כח הנאשם טען שיש לבטל את ההרשעה והציג בפני העתק צילומי של העמוד הראשון של חוזים שונים, שעליהם חתם הנאשם בשם החברה עם עיריית מודיעין ועניינם ביצוע עבודות בנייה ושיפוץ במבני ציבור שונים ברחבי העיר (נ/1). כמו כן, הפנה להוראות סעיף 1(א) לתקנות רישום קבלנים לעבודות הנדסה בנאיות (ערעור מהימנות והתנהגות בניגוד למקובל). התשמ"ט-1989 (להלן: **תקנות רישום קבלנים**) ואשר לפיו אם קבלן לעבודות הנדסה בנאיות נדון בגין עבירה שהיא עוון או פשע לשלושה חודשי מאסר, אזי יש בכך בכדי לערער את מהימנותו כקבלן לעבודות הנדסה בנאיות. מכאן, גם הנזק שעלול להיגרם לנאשם מהשארית ההרשעה על כנה. יתר על כן, בא כוח הנאשם הפנה לדוגמאות בפסיקה שבהן נקבע שעבירות אלימות הן עבירות שיש עימן קלון.

7. הסוגיה היחידה שבמחלוקת ואשר טעונה הכרעה היא השאלה האם יש להשאיר את ההרשעה על כנה, או לא. בנסיבות אלה, מתייחר הצורך לקבוע את גבולות מתחם העונש ההולם. המאשימה איננה עותרת למאסר בפועל, גם לא בעבודות שירות, אלא למאסר על תנאי. כמו כן, הצדדים הסכימו ביניהם לגבי גובה הסנקציות הכלכליות שיוטלו על הנאשם, בדמות פיצוי למתלוננים ובמידה וההרשעה לא תבוטל, אזי יוטל עליו קנס כספי. על כן, אתמקד בגזר הדין רק בשאלה אם יש לבטל את ההרשעה או לא.

ד. הפרמטרים המנחים בשאלת ביטול ההרשעה

8. בפסיקה נקבעו שני פרמטרים מרכזיים לצורך בחינת השאלה אם לסיים הליך פלילי באי הרשעה, או לא: ראשית, סוג וחומרת העבירה שמיוחסת לנאשם, בנסיבות ביצועה, מאפשרת להימנע מהרשעה; שנית, הוכחה של נזק מוחשי וקונקרטי שייגרם לנאשם מעצם ההרשעה (ע"פ 9150/08 **מדינת ישראל נ' ביטון** [פורסם בנבו] (23.7.09) פסקה 7 לפסק דינו של כבוד השופט לוי).

9. בנוסף, ב-ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל פ"ד נב(3) 344, 337 (1997)** כבוד המשנה לנשיא השופט לוין ציין את הדברים הבאים:

"הזמנו את גב' פלאי, ראש שירות המבחן לטעון בפנינו; גב' פלאי הציגה לפנינו את שיקולי השירות להמליץ על שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה, שהם בעיקרן שיקולי השיקום: א) **האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם**; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה

למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) **הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות**; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, **או המדובר בהתנהגות מקרית**; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיהיו ממצים, מקובלים עלי כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה".

(ההדגשה שלי - ה.א.ש.)

10. אעמוד להלן על שני הפרמטרים שצוינו לעיל בנפרד: ראשית, שאלת חומרת העבירה שבוצעה מהאספקלריה של השיקולים הנלווים הנוספים כגון עבירה ראשונה או לא, התנהגות מקרית או לא והסבירות להישנות עבירות דומות בעתיד; שנית, מהות הנזק שייגרם לנאשם מעצם ההרשעה ומה המשקל הסגולי של שיקול זה ביחס לפרמטר של חומרת העבירה.

ה. חומרת העבירות ונסיבות ביצוען

11. האירוע נשוא כתב האישום עניינו שתי עבירות של תקיפה כלפי שני מתלוננים שונים שהגיעו לביתו של הנאשם, על פי בקשתו, לצורך ביצועם עבודתם כטכנאי תקשורת. מדובר באירוע חמור שבמסגרתו אף נגרמה חבלה של ממש לאחד הקורבנות. חומרת האירוע הינו שיקול משמעותי כנגד ביטול ההרשעה.

12. אביא להלן דוגמאות מהפסיקה שבהן הבקשה לביטול ההרשעה נדחתה, בין השאר, בשל כך שמדובר בעבירת אלימות:

א. רע"פ 6756/14 **בן חמו נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (15.1.15). במקרה זה, המבקש היה בן 62 שנים שעבד כראש צוות בחברת אבטחה, נשוי ואב לשלושה ילדים. על רקע ויכוח בין אחיו בעניין כספי הוריהם, המבקש תקף את אחותו בכך שסטר לה בפניה, בעט ברגליה ואף הכה אותה באמצעות מקל. כתוצאה ממעשיו נגרמו לאחותו המטומה בירך ונפיחות באצבע שמאל. בית משפט השלום הרשיעו בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי כנגד עצם ההרשעה וערעורו נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון. יש לציין, שבעקבות הרשעתו, הותלה רישיון הנשק שלו ואשר הוחזר לו בעקבות עתירה מנהלית שהגיש. בפסקה 12, להחלטתו של כבוד השופט ג'ובראן, נאמרו הדברים הבאים:

"מן הכלל אל הפרט, איני סבור כי המבקש עומד בתנאים שנקבעו בהלכת **כתב**.

ראשית, הרשעתו אינה פוגעת פגיעה חמורה בשיקומו, היות שאין מדובר באדם הדרוש לו הליך שיקומי. אף אם נתרגם את טענתו בדבר החשש מפיתוריו כפגיעה בשיקומו, דומני, כי זו קיבלה מענה בערכאות הקודמות, ואכן לא עולה חשש ממשי לפגיעה כה חמורה במצבו. שנית, **סוג העבירה בה הורשע המבקש, תקיפה הגורמת חבלה ממש, לצד נסיבות האירוע בהן התוקף מהצד השני היא אחותו הצעירה, בת 58 במועד האירוע, אינם מאפשרים לוותר על הרשעתו.**

(ההדגשה שלי - ה.א.ש.)

יש לציין, שבאותו עניין אחותו של המבקש הועמדה לדין גם כן בגין האירוע שבגינו הורשע המבקש, אך בעבירה קלה יותר. גם העובדה שבדק אשם בהתנהגותה של האחות, דבר שהצדיק העמדתה לדין פלילי, לא היה בה בכדי להטות את הכף לעבר ביטול ההרשעה.

ב. רע"פ 3589/14 **לוזון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (10.6.14). במקרה זה, המבקש הורשע על ידי בית משפט השלום בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 בחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום, המבקש, נמנה על ארגון "כח לעובדים". במועד האירוע נשוא כתב האישום, נכח בכנס שאירגן אותו ארגון בסמינר הקיבוצים בתל אביב. בעת עריכת הכנס, נכח המתלונן, אשר חילק פליירים מטעמו של ארגון נגדי. בעקבות זאת, התפתחו בין המבקש לבין המתלונן חילופי דברים שבמהלכם הכה המבקש באמצעות אגרופו בראשו של המתלונן וגרם לתזוזה של השן הקדמית ימנית שלו. בקשתו לביטול ההרשעה נדחתה. המבקש, ערער על עצם ההרשעה לבית המשפט המחוזי, אשר דחה את הערעור וכן נדחתה גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון. בפסקה 8, להחלטתו כבוד השופט שהם נאמרו הדברים הבאים:

"יתר על כן, אף אם אניח לטובתו של המבקש, מבלי לקבוע מסמרות בדבר, כי הוא אכן עומד בדרישה הנוגעת לפגיעה בשיקומו, סבורני, כי הוא אינו עומד על התנאי השני, **שעניינו סוג העבירה ונסיבותיה, דבר שאינו מאפשר לסיים את ההליך באי הרשעה.**"

ג. רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו], (1.1.13). המבקש הורשע בביצוע עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום, המבקש הגיע סמוך לשעה 04:30 לפנות בוקר, למקום מגוריה של חברתו לשעבר, שהוא נתון תחת השפעת אלכוהול. כעבור זמן מה הגיעו למקום המתלוננת ואדם נוסף ברכבם, ואז, הכה המבקש בחוזקה על חלון הרכב. בהמשך, ניסה לתקוף את האדם שישב ברכב במכת אגרופ לעבר פניו, אולם הוא נבלם על ידו, כאשר אותו אדם תפס את ידו של המבקש. לאחר מכן, קילל המבקש את חברתו לשעבר ואיים עליה כי יהרגה. המבקש, היה צעיר כבן 27 שנים, ללא הרשעות

קודמות ואשר מתסקיר שירות המבחן עולה שבערה בו חמתו בעת שראה את חברתו לשעבר מתנשקת עם אותו אחר. בהמשך, המבקש טען שהשלים עם פרידתו מחברתו לשעבר והחל להשקיע את מרצו בתחום הלימודים. בית המשפט השלום דחה את בקשתו לביטול ההרשעה וערעורו על עצם ההרשעה לבית המשפט המחוזי נדחה, וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון. כמו כן, בפסקה 10 להחלטתו של כבוד השופט שהם נאמרו הדברים הבאים:

"נראה, כי המקרה דנן, אינו נמנה על אחד מהמקרים החריגים, שבהם יש מקום לסטות מהלכה זו. ראשית, אין להקל ראש בעבירה, שביצע המבקש, שעה שהיה בגילופין, ואיים על חברתו לשעבר ועל המתלונן שהתלווה אליה, ואף ניסה לתקוף את המתלונן במכת אגרוף, אך נבלם על ידו. נסיבות אלה אינן קלות, וכפי שאף ציין בית המשפט המחוזי, אין להתייחס אליהן בסלחנות".

(ההדגשות שלי - ה.א.ש)

13. במקרה שבפני, לא מדובר במקרה ראשון של ביצוע עבירת אלימות על ידי הנאשם. לנאשם רישום פלילי קודם בגין עבירת אלימות ואת ההזדמנות שלא יורשע בדין בשל חשש שהדבר יפגע בתחום עיסוקו כבר קיבל בתיק הקודם. יתר על כן, שירות המבחן התרשם שקיים סיכוי בינוני להישנות עבירות דומות בעתיד. באותו אירוע, הנאשם תקף שני מתלוננים וגרם לאחד מהם לחבלה של ממש. מכלול הנסיבות (סוג העבירה וחומרתה וקיומו של רקע קודם של ביצוע עבירות אלימות בעבר) מוביל למסקנה שדי בו על מנת להשאיר את ההרשעה על כנה. למען השלמת התמונה אדון גם בפרמטר השני שעניינו מהות הנזק שייגרם לנאשם מעצם ההרשעה.

ו. הנזק שייגרם לנאשם מעצם ההרשעה

14. סעיף 8(א)(2) לחוק רישום קבלנים לעבודות הנדסה בנאיות תשכ"ט- 1969 (להלן: **חוק רישום קבלנים**), קובע כדלקמן:

"8. (א) אלה אינם זכאים לרישום בפנקס ואם נרשמו יבוטל רישומם בכפוף לאמור בסעיף 8א:

(2) מי שהורשע בעבירה שיש בה בהתאם למבחנים שנקבעו בתקנות כדי לערער מהימנותו להיות קבלן רשום או עבירה אחרת לפי פרק י' לחוק התכנון והבנייה, תשכ"ה- 1965, שקבע לעניין זה השר באישור

ועדת הכלכלה של הכנסת, וכל עוד לא עברו 3 שנים
מיום שנשא עונשו על אותה עבירה".

15. בסעיף 1(א) לתקנות רישום קבלנים נקבע כדלקמן:

1. "כל אחת מהעבירות המפורטות להלן נקבעת בזה כעבירה שיש בה כדי
לערער מהימנותו של קבלן לעבודות הנדסה בנאיות אם הוא נדון עליה
לשלושה חודשי מאסר או מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק
העונשין, התשל"ז-1977, לפחות ומעלה:

(א) כל עבירה שהיא עוון או פשע לפי חוק העונשין,
התשל"ז-1977".

16. יוצא מכך, שהיה והנאשם יורשע ויוטלו עליו שלושה חודשי מאסר ומעלה אזי, הדבר יראה כדבר
שמערער את מהימנותו לשמש כקבלן לעבודות הנדסה בנאיות. יוזכר, ש-"מאסר על תנאי" גם הוא
"מאסר" ולכן גם אם לא יושת מאסר בפועל על הנאשם עצם ההרשעה בצירוף מאסר על תנאי תביא
להפעלת הוראת סעיף 1(א) לתקנות רישום קבלנים. לפיכך, קיים סיכוי סביר שיגרם נזק לנאשם מעצם
ההרשעה. יחד עם זאת, עצם קיומה של אפשרות שיגרם נזק לנאשם מעצם ההרשעה, איננה חזות
הכל. אין די בכך שבית המשפט יבחן את סוג הנזק שעלול להיגרם לנאשם מעצם ההרשעה אלא יש
לבחון גם את היקף הנזק.

17. סעיף 8(א) לחוק רישום קבלני מפנה להוראות סעיף 8 באותו חוק, ואשר מורה כדלקמן:

"8א. (א) נתקיימו בקבלן רשום התנאים המפורטים באחת

הפסקאות (2) עד (7) שבסעיף 8(א), רשאי הרשם, אם ראה שדרגת
החומרה שבמעשה או במחדל אינה מצדיקה את ביטול רישום
הקבלן בפנקס, לנקוט נגדו אחד או יותר מאמצעי משמעת אלה:

(1) התראה;

(2) נזיפה;

(3) קנס בשיעור שלא יעלה על הקבוע בתקנות;

(4) התליית תוקפו של הרישום בפנקס לתקופה

עמוד 7

שיקבע.

(ב) החליט הרשם על התליית תוקפו של הרישום בפנקס, ראשי
הוא לקבוע באותה החלטה **שהתליה תהא על תנאי, כולה**
או מקצתה".

(ההדגשות שלי - ה.א.ש.)

18. יוצא מכך, שעצם הרשעתו של הנאשם לא תוביל בהכרח להתלייה בפועל של רישיון הקבלן הרשום שלו. קיים שיקול דעת לרשם שאחראי על פנקס הקבלנים לעבודות הנדסה בנאיות לנקוט כנגדו בסנקציות אחרות מאשר התלייה ממש, וזאת בכפוף לדרגת החומרה של מעשיו של הנאשם. דרגת החומרה של המעשים תיבחן על ידי רשם פנקס הקבלנים לעבודות הנדסה בנאיות. לפי סעיף 9 לחוק רישום קבלנים, לנאשם קיימת זכות ערר על החלטת הרשם בפני וועדת ערר. לפי סעיף 11(ג) לחוק רישום קבלנים, קיימת זכות לערעור על החלטת וועדת ערר בפני בית המשפט לעניינים מנהליים.

19. ללמדך, שהרשעה בפלילים, על אף הנזק שמתלווה אליה, אין משמעה כיליון של הזכות לעסוק באותו המקצוע ויתכנו מקרים שלמרות ההרשעה בפלילים, האדם המורשע יוכל להמשיך לעסוק בעבודתו. יודגש שאינני מביע כל עמדה כיצד על הרשם להפעיל את סמכויותיו לגבי נסיבות המקרה שבפני.

20. יתר על כן, סעיף 8(א)(2) סיפא לחוק רישום קבלנים, קובע תקופת התיישנות של שלוש שנים על הרשעה בעבירה מסוג עוון או פשע, לענין ערעור מהימנותו של קבלן רשום להמשיך לעסוק במקצוע זה. מדובר בתקופת התיישנות יחסית קצרה.

21. יש לציין שהנאשם לא הציג בפני מסמכים כלשהם שמלמדים שתנאי להשתתפות במכרזי שיפוץ ובנייה של מבני ציבור מטעם עיריית מודיעין, הוא העדר קיומו של עבר פלילי.

ז. סוף דבר

22. לסיכום, כאשר בוחנים את מכלול השיקולים שעומדים על הפרק (חומרת האירוע, הישנות ביצוען של עבירות אלימות, וסוג ומידת הנזק שייגרם לנאשם מעצם ההרשעה), האינטרס הציבורי בדבר השארת ההרשעה על כנה גובר על האינטרס האישי של הנאשם בביטול ההרשעה. לפיכך, הבקשה לביטול ההרשעה נדחית.

23. על כן, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 8

א. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יבצע עבירת אלימות או עבירת איומים.

ב. הנאשם ישלם פיצוי לעד תביעה 1 (המתלון 2) בסך של 2,000 ₪. הפיצוי ישולם בשני תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.7.16 והיתרה ב- 1 לכל חודש שאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לפרעון מיד.

ג. הנאשם ישלם פיצוי לעד תביעה 2 (המתלון 1) בסך של 4,000 ₪. הפיצוי ישולם בארבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.7.16 והיתרה ב- 1 לכל חודש שאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לפרעון מיד.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך של 3,000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.9.16 והיתרה ב- 1 לכל חודש שאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפרעון מיד.

ה. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך של 4,000 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מהיום מביצוע עבירת אלימות. ההתחייבות הכספית תיחתם עוד היום במזכירות בית המשפט. היה והנאשם לא יחתום, אזי ייאסר למשך 15 ימים.

24. לפי הוראות סעיף 11א לחוק רישום קבלנים לעבודות הנדסה בנאיות תשכ"ט - 1969, המאשימה תשלח העתק גזר הדין לרשם פנקס הקבלנים לעבודות הנדסה בנאיות, תוך 15 ימים.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ט אייר תשע"ו, 06 יוני 2016, במעמד הצדדים.